

Posudek

vedoucího práce na diplomovou práci Ludmily Klimentové na téma „Pojetí a záruky nezávislosti soudce a přísedícího v právním řádu ČR“

Předložená diplomová práce studentky Ludmily Klimentové se v souladu se zadáním práce zabývá různými pohledy na pojetí soudcovské nezávislosti a snaží se analyzovat některé její „záruky“. V souladu s tématem práce je široká pozornost věnována rovněž laickému prvku v soudním procesu a to institutu přísedících a analýze pojetí záruk jejich nezávislosti.

Po **formální** stránce práce v zásadě naplňuje požadavky na tento typ práce kladené, když zaujímá 58 stran vlastního textu, dále obsahuje Resumé v cizím jazyce a Seznam použitých zdrojů. Autorka vycházela z relativně širokého okruhu výchozích pramenů práce, mezi kterými je zastoupena nejen literatura monografická, ale i odborné články, judikatura, právní předpisy a internetové zdroje. Není sice zastoupen žádný cizojazyčný zdroj, což ale vzhledem k tématu, které není koncipováno komparativně, není třeba považovat za vážný nedostatek. Na všechny zdroje autorka v textu práce průběžně odkazuje, zastoupeny jsou přímé i nepřímé citace.

Po **konceptní a obsahové** stránce je práce rozčleněna do šesti obsahových kapitol, které systematicky na sebe navazují v tom smyslu, že úvodní kapitoly se tématem zabývají spíše z obecnějšího a institucionálního hlediska a následující kapitoly tematiku prohlubují a analyzují možné problematické oblasti spjaté se soudcovskou nezávislostí. Autorka se přitom zabývá zvláště osobou soudce (kap. 3-4) a zvláště osobou přísedícího (kap. 5-6).

Práce není pouze popisná, ale místy má zajímavý analytický rozměr. Škoda, že závěry z těchto spíše kriticky pojatých pasáží autorka neshrnuje též v Závěru práce, který je pojat spíše obecněji a stručněji. Práce také v zásadě neobsahuje konkrétnější úvahy de lege ferenda, tedy, jak by bylo vhodné dle názoru autorky problematické aspekty nezávislosti soudců i přísedících řešit, jakou změnu právní úpravy by autorka považovala za přínosnou. Proto by se autorka úvahám de lege ferenda mohla blíže věnovat při obhajobě této práce.

Největší mezery z hlediska soudcovské nezávislosti shledává autorka patrně v nedostatečné právní úpravě institutu přísedících, když na tyto osoby nejsou zdaleka kladeny takové nároky jako na osobu soudce, přesto mohou lehce při poradě senátu soudce

z povolání přehlasovat a tím fakticky případ rozhodnout. Přesto však v závěru uvádí, že „institut přísedících něčím, co by mělo vymizet a myslím si, že by to nemělo dopadnout tak, že přísedícím zůstanou soudní síně uzavřené“. Právě zde více než jinde lze v práci postrádat návrh možného řešení zastoupení laického prvku v justici v budoucnu – mohly by to být např. speciální (porotní) komise?

Vlastní autorčin přínos k tématu práce lze spatřovat nejen v originálním zpracování tématu, ale i v zahrnutí vlastních zkušeností s osobami přísedících, jež autorka zažila při své praxi u soudu (kap. 6.3), jakkoliv je zřejmé, že tyto velmi dílčí zkušenosti nelze zobecňovat a činit z nich závěry o potřebnosti celého institutu přísedících.

Celkově lze shrnout, že předkládaná diplomová práce studentky Ludmily Klimentové se s tématem vypořádala autorským systematickým způsobem, zohledňuje všechny významné aspekty nezávislosti soudce a přísedícího a vybrané záruky této nezávislosti podrobněji analyzuje.

Posuzovaná práce naplňuje jak po stránce formální, tak po stránce obsahové všechny základní požadavky na tento typ práce kladené, a proto ji **doporučuji** k obhajobě s hodnocením v závislosti na průběhu obhajoby stupněm výborně nebo velmi dobře.

Dle ověření systémem pro odhalování plagiátů THESIS.CZ vykazuje práce 0% shodu s jinou prací.

U obhajoby práce doporučuji řešit **tyto otázky**:

- 1) Shrňte zásadní problematické aspekty „záruk“ nezávislosti osoby soudce včetně úvah de lege ferenda.
- 2) Jaký je autorky názor na řešení kritizovaného institutu přísedících a obecně laického prvku v justici v budoucnu – mohly by to být např. speciální (porotní) komise?

JUDr. Jana Odehnalová, Ph.D.

KUP ZČU Plzeň